

Do druku nr 2626Warszawa, czerwca 2018 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

l.dz.

Data wpływu 27.06.2018

DP-IV-MJ-024-364/18

Pani**Agnieszka KACZMARSKA****Szef Kancelarii Sejmu**

W nawiązaniu do pisma z dnia 12 czerwca 2018 r. (znak: GMS-WP-173-169/18) dotyczącego rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, przedstawiam następujące stanowisko Narodowego Banku Polskiego.

Uwagi ogólne

Opiniowany Projekt nakłada nowe obowiązki na podmioty z sektora bankowego. Dotyczy to w szczególności rozszerzenia zakresu stosowania STIR do kolejnych rodzajów rachunków oraz zwiększenia ilości danych przesyłanych do systemu. Zmiany te powodują konieczność kolejnego dostosowania systemów teleinformatycznych banków, spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Krajowej Izby Rozliczeniowej. Skutki regulacji w postaci kosztów po stronie banków i spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych rodzą ryzyko wzrostu opłat za usługi świadczone na rzecz ich klientów.

Mając na uwadze, że Projekt zwiększa znacząco zakres obowiązków istniejących po stronie ww. podmiotów (np. identyfikowanie adresów IP), a zwłaszcza wymagających przeprowadzenia dodatkowych (w stosunku do wcześniejszego zakresu) dostosowań informatycznych po stronie banków i poniesienia dodatkowych kosztów wyrażamy wątpliwość, czy przyjęte terminy wejścia w życie nowych rozwiązań są wystarczające.

W związku z tym, wnosimy o rozważenie wydłużenia *vacatio legis* w zakresie krytycznych przepisów nakładających ww. obowiązki, jeżeli okaże się to niezbędne dla prawidłowego wdrożenia przez adresatów tych nowych obowiązków. W powyższym zakresie powinny wypowiedzieć się podmioty, które te obowiązki będą realizować.

Uwagi redakcyjno-legislacyjne

1. art. 1 Projektu - art. 119zg pkt 3a Ordynacji podatkowej

Dodanie w art. 119zg nowego punktu 3a, zawierającego definicję pojęcia „pełnomocnik do rachunku podmiotu kwalifikowanego” wprowadza wątpliwość, czy konieczne jest definiowanie pojęcia „pełnomocnik” skoro jest ono wprost regulowane przepisami Kodeksu cywilnego (art. 95, 96 i 98), a w projektowanej ustawie pojęcie pełnomocnik używane jest w znaczeniu cywilnoprawnym. Ponadto, zgodnie z dodawaną definicją, pełnomocnikiem ma być m.in. „osoba umocowana do (...), wpłat gotówkowych na rachunek podmiotu kwalifikowanego(...) w imieniu jego posiadacza”. Taki zakres pełnomocnictwa nie mieści się w definicji kodeksowej. Nie jest wiadomo, jaką czynnością prawną jest tu wpłata (dokonana przez pełnomocnika, czyli osobę działającą w imieniu reprezentowanego), na rachunek reprezentowanego. Wątpliwości dotyczące sposobu regulacji pojawiają się także w związku z końcową częścią dodawanego przepisu. Po pierwsze nie wiadomo, czy hipoteza opisana słowami „w tym przy użyciu karty płatniczej” odnosi się do „wpłat gotówkowych na rachunek podmiotu kwalifikowanego lub wypłat gotówkowych z tego rachunku, w imieniu jego posiadacza”, czy też (tylko) do „wypłat gotówkowych z rachunku”, skoro karta służy do dokonywania wypłat z rachunku. W przepisie mowa jest o karcie płatniczej w rozumieniu art. 2 pkt 15a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Przywołany przepis definiuje kartę płatniczą jako „kartę uprawniającą do wypłaty gotówki lub umożliwiającą złożenie zlecenia płatniczego za pośrednictwem akceptanta lub agenta rozliczeniowego, akceptowaną przez akceptanta w celu otrzymania przez niego należnych mu środków, w tym kartę płatniczą w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2015/751”. Trudno określić zatem, czy zgodnie z projektowanym przepisem użytkownik karty płatniczej dokonując wypłaty gotówkowej byłby pełnomocnikiem, ale składając zlecenie płatnicze już nie. W uzasadnieniu ustawy nie wskazano powodów przyjętej redakcji przepisu, wskazano natomiast, że zmiana ma ujednoczyć interpretację pojęcia „pełnomocnik do rachunku podmiotu kwalifikowanego” i stanowi potwierdzenie wykładni przedstawionej w objaśnieniach podatkowych z dnia 6 kwietnia 2018 r. dotyczących stosowania przepisów

wprowadzonych ustawą z dnia 24 listopada 2017 r. W uzasadnieniu nie wskazano jednak, aby w praktyce istniały rozbieżności interpretacyjne; nie wskazano też, aby powołane „objaśnienia podatkowe” z dnia 6 kwietnia 2018 r. okazały się w tym zakresie nieskuteczne. Może dla umożliwienia ustalenia, kto dokonywał w imieniu posiadacza rachunku wpłat gotówkowych na jego rachunek (wpłaty własne) oraz ustalenia, kto jest użytkownikiem karty płatniczej wystawionej do rachunku podmiotu kwalifikowanego wystarczające będzie zamieszczenie w projekcie pozytywnego przepisu wprowadzającego obowiązek informacyjny w tym zakresie.

2. art. 1 Projektu – art. 119zg pkt 5 lit. d Ordynacji podatkowej

W nowym brzmieniu art. 119zg pkt 5 lit. d definiuje się rachunek VAT w ten sposób, że odsyła się do art. 2 pkt 37 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Tymczasem przywołany przepis ustawy o VAT odsyła: w lit. a do art. 62a ustawy Prawo bankowe, a w lit. b do art. 3b ust. 1 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. W projekcie powinno się więc wprost, z pominięciem ustawy o VAT, odwołać do ustawy Prawo bankowe i ustawy o skok-ach. Zgodnie z § 157 „Zasad techniki prawodawczej”, stanowiących załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania.

3. art. 1 Projektu - art. 119zha § 2 Ordynacji podatkowej

W dodawanym nowym przepisie - art. 119zha, w jego § 2 nie wskazano, przez kogo STIR będzie mógł być wykorzystywany w wypadku, gdy inne (nowe) przepisy przewidywać będą taką możliwość. Wydaje się, że o tym będą decydować te nowe, inne przepisy. Przepis ten jest więc zbędny tym bardziej, że wbrew treści § 3 nie określa on celów wykorzystania STIR. Tak samo należy ocenić § 3 jako zbędny, gdyż nie zawierający treści normatywnych.

4. art. 1 Projektu - art. 119zr § 3 pkt 7 Ordynacji podatkowej

Projekt posługuje się pojęciem "rachunków wirtualnych", które nie są zdefiniowane w ustawie – Prawo bankowe oraz w ustawie o usługach płatniczych. Powstaje zatem konieczność określenia tych rachunków w sposób jednoznacznie je identyfikujący, na potrzeby wykonywania zadań STIR przez wskazanych adresatów, tj. banki i skok-i.

5. art. 7 Projektu art. 148 ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej

Zamiast wyrazów "w art. 148 w ust. 1 po lit. c" powinny być wyrazy "w art. 148 w ust. 1 pkt 1 po lit. c".

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized, cursive-like mark.